

OPŁATY i FUNDUSZE

w ochronie środowiska

VERLAG
DASHÖFER
Literatura fachowa
dla firm i instytucji

AKTUALNOŚCI • PORADY PRAWNE • TEMAT NUMERU • FINANSE • PYTANIA I ODPOWIEDZI

Nr 8 sierpień 2007

Miesięczny serwis informacyjno-doradczy

www.dashofer.pl

Spis treści:

■ Aktualności

Udostępnianie informacji o środowisku – nowe regulacje	1
Co słychać w POliŚ?	4

■ Porady prawne

Fundusze Unii Europejskiej – procedura wyboru projektów do dofinansowania	4
Pomoc UE na odnawialne źródła energii	6
Zwrot gminom utraconych podatków	8
Oddanie pojazdu do demontażu – zmiany w opłatach	9

■ Temat numeru

Pomoc publiczna w ochronie środowiska – omówienie zmian	10
---	----

■ Finanse

Wytuczne w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych i regionalnych programów operacyjnych	12
Opłaty za emisję spalin samochodowych	13

■ Pytania i odpowiedzi

■ Wykaz zmian w prawie

Szanowni Czytelnicy!

Z przyjemnością przekazuję Państwu sierpniowy numer serwisu informacyjno-doradczy „Opłaty i fundusze w ochronie środowiska”.

Niniejsze wydanie serwisu w dużej mierze poświęcone zostało pomocy finansowej na inwestycje związane z ochroną środowiska. Między innymi omawiamy procedurę wybierania projektów do finansowania z funduszy UE oraz zasady przydzielania pomocy ze środków unijnych na odna-

§ Aktualności

Udostępnianie informacji o środowisku – nowe regulacje

W tym numerze zajmiemy się tematem, z którym związane jest nowe Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie oraz sposobu uiszczania opłat (Dz.U. Nr 114, poz. 788), a mianowicie udostępnianiem informacji o środowisku.

Przez lata informacje na temat środowiska i działań wpływających na jego stan nie były jawne. Ta sytuacja jednak się zmienia. Publiczny dostęp do informacji jest coraz częściej uznawany na arenie międzynarodowej za integralny element praw człowieka w demokratycznych społeczeństwach. Podstawową regulacją prawną ustawodawstwa wydaną dla realizacji konstytucyjnego prawa z art. 61 jest Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2001.112.1198 z późn. zm.).

wialne źródła energii. Jednak nie skupiliśmy się jedynie na pomocy pochodzącej z UE – tematem numeru sierpniowego jest również Pomoc publiczna w ochronie środowiska.

Od tego roku zmieniły się zasady oddawania pojazdów do demontażu, dlatego warto zapoznać się z artykułem, poruszającym tę kwestię. Artykuł „Opłaty za emisję spalin samochodowych” zainteresować powinien wszystkich, którzy w swojej działalności gospodarczej używają pojazdów mechanicznych. Na uwagę zasługuje również temat „Zwrot gminom utraconych podatków”, który znajduje Państwo w dziale „Porady prawne”.

Każdy ma prawo do informacji o ochronie środowiska. Ustawa – Prawo Ochrony Środowiska nie przewiduje ograniczeń w korzystaniu z prawa dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie.

Zakres informacji podlegających udostępnianiu to między innymi:

- decyzje o wymiarze, odroczeniu terminu płatności i rozłożeniu na raty kar pieniężnych za naruszenie wymagań ochrony środowiska z zakresu powietrza, hałasu, odpadów, odprowadzania ścieków, nadmiernego poboru wody,
- wyniki prac badawczych i studialnych z zakresu ochrony środowiska,
- inne informacje w postaci dokumentów, danych gromadzonych w szczególności w formie pisemnej, wizualnej i w bazach danych na innych nośnikach, dotyczące:
 - a) stanu elementów przyrodniczych środowiska i ich wzajemnego oddziaływania

Wraz z Autorami czekam na pytania, na które chcieliby Państwo uzyskać odpowiedzi w najbliższych „Opłatach i funduszach w ochronie środowiska”. Zachęcam także do nadsyłania propozycji tematów, których opracowanie pomogłoby Państwu pracy.

Z wyrazami szacunku,
Wydawnictwo Verlag Dashofer

Katarzyna Lubecka-Figiel

Katarzyna Lubecka-Figiel
Redaktor odpowiedzialna
e-mail: lubecka@dashofer.pl
tel. (0-22) 559 36 84

b) zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska oraz działań wpływających lub mogących wpływać negatywnie na środowisko.

Informacje o środowisku i jego ochronie udostępnia się każdemu na pisemny wniosek, z zastrzeżeniem, że informacje niewymagające wyszukiwania, które mogą być przekazane w formie ustnej, udostępnia się bez pisemnego wniosku.

Informacje udostępnia się:

- ustnie,
- umożliwia się zapoznanie z posiadanymi dokumentami w siedzibie organu,
- umożliwia kopiowanie dokumentów albo ich wydruk,
- wyszukanie i przygotowanie informacji według wniosku.

Terminy udostępnienia informacji

Informacje udostępnia się bez zbędnej zwłoki. Jeśli nie wymagają wyszukiwania, udostępnia się ją na miejscu; jeżeli złożony został pisemny wniosek, a informacja wymaga wyszukania, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku. W przypadkach szczególnie skomplikowanych (gdyby wyszukanie wymagało np. wystąpienia o odpowiednie dokumenty do archiwum) termin może zostać przedłużony do 2 miesięcy.

Organ administracji może w drodze decyzji odmówić dostępu do informacji, gdy:

- dane są w trakcie opracowywania,
- informacje przeznaczone są do wewnętrznego komunikowania,
- wniosek jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania,
- wniosek sformułowany jest zbyt ogólnie.

Odmowa udostępnienia może także dotyczyć informacji stanowiących dane handlowe, zwłaszcza technologiczne, podmiotu korzystającego

ze środowiska, a ich ujawnienie mogłoby pogorszyć jego pozycję konkurencyjną. Dany podmiot musi jednak zwrócić się do urzędu (organu) z uzasadnionym wnioskiem i zastrzec ich wyłączenie z udostępniania.

Ponadto nie udostępnia się informacji, gdy:

- objęte są przepisami o ochronie informacji niejawnych, a tym samym oznaczone odpowiednią klauzulą,
- naruszone byłyby przepisy o danych jednostkowych w rozumieniu ustawy o statystyce publicznej (chodzi o dane dające się powiązać z konkretną osobą fizyczną, lub podmiotem gospodarki narodowej, lub inną osobą prawną, lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej),
- informacja dotyczy spraw objętych toczącym się postępowaniem sądowym, dyscyplinarnym lub karnym, a ich ujawnienie mogłoby zakłócić postępowanie (informacje takie mogą być udostępnione po zakończeniu postępowania),
- skutkiem ich udostępnienia byłoby naruszenie praw autorskich lub patentowych,
- jeżeli dokumenty (informacje) zostały przekazane dobrowolnie i zostało złożone uzasadnione zastrzeżenie o wyłączeniu ich z udostępnienia,
- ujawnienie mogłoby spowodować zagrożenie dla środowiska (chodzi o dane dotyczące np. miejsc lęgowych czy żerowisk rzadkich gatunków zwierząt).

WAŻNE!

Jeżeli jednak wniosek dotyczy udostępnienia różnych informacji, z których fragment, ze względu na przytoczone wcześniej uwarunkowania, nie podlega udostępnieniu lub kwalifikuje się do wydania decyzji odmownej, pozostała część danych podlega udostępnieniu.

Najczęściej udostępnianiu podlegają:

- Decyzje o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu administracyjnych kar pieniężnych za naru-

NASI STALI EKSPERCI:

Paulina Grabowska, prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, aplikant radcowski w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie. Ukończyła Szkołę Prawa Amerykańskiego oraz Szkołę Prawa Brytyjskiego i Europejskiego przy Uniwersytecie Warszawskim. Absolwentka studiów podyplomowych „Zarządzanie i finanse w przedsiębiorstwie” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Obecnie pracownik dużej kancelarii.

Michał Kuliński, prawnik. Wykształcenie: Uniwersytet Jagielloński – Wydział Prawa i Administracji (1996-1998), Uniwersytet Warszawski – Wydział Prawa i Administracji (1998 – ukończony w 2001 r.), Centrum Prawa Amerykańskiego – Levin College of Law University of Florida przy WPiA UW, Studium Bezpieczeństwa Narodowego przy Instytucie Stosunków Międzynarodowych UW. Pracuje nad doktoratem w Instytucie Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Warszawskiego. Jest pracownikiem firmy Prawniczej „Smoktunowicz&Falandysz”.

Krzysztof Choromański, współwłaściciel i Członek Zarządu Biura Konsultacyjnego KOBİKO Sp. z o.o. odpowiedzialny za zarządzanie projektami (ekonomiczne zagadnienia ochrony środowiska oraz przygotowanie i realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie infrastruktury ochrony środowiska i gospodarki komunalnej).

szanie wymagań ochrony środowiska z zakresu powietrza, hałasu, odprowadzania ścieków, nadmiernego poboru wody.

- Decyzje określające wymiar kary biegnącej.
- Rejestry poważnych awarii.
- Inne informacje w postaci dokumentów, danych gromadzonych w szczególności w formie pisemnej, wizualnej i w bazach danych na innych nośnikach, dotyczące stanu środowiska i ich wzajemnego oddziaływania oraz emisji, działań i środków wpływających lub mogących wpływać negatywnie na środowisko.

Najistotniejszymi informacjami, które można znaleźć na stronie ministerstwa są:

- rządowe projekty ustaw dotyczących ochrony środowiska (http://www.mos.gov.pl/mos/publicac/mat_robocze/rozporzadzenia.html),
- obowiązujące prawo z zakresu ochrony środowiska (<http://www.mos.gov.pl/mos/akty-p/index.shtml>) oraz Integracja Europejska – materiały nt. ochrony środowiska i procesu integracji (http://www.mos.gov.pl/integracja_europejska/index.shtml)

Udostępnianiem informacji elektronicznej na temat stanu środowiska oraz kontroli przestrzegania prawa o ochronie środowiska zajmuje się Inspekcja Ochrony Środowiska, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska. Na stronie GIOŚ (<http://www.pios.gov.pl>) są umieszczone m.in. informacje przygotowywane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, informacja dotycząca występowania nadzwyczajnych zagrożeń dla środowiska, lista zakładów najbardziej uciążliwych dla środowiska w skali kraju – tzw. „Lista 80” oraz raport o stanie środowiska w Polsce.

Na stronie Instytutu Ochrony Środowiska możemy natomiast znaleźć archiwalny nieaktualizowany od 2003 r. „Indeks aktów prawnych związanych z ochroną środowiska w Polsce” (http://www.ios.edu.pl/cgi-bin/a_plen.cgi).

Opłaty

Udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie jest bezpłatne, gdy:

- przekazanie informacji nastąpiło ustnie,
- informacje o dokumentach znajdują się w publicznie dostępnym wykazie danych, a dokumenty zostały wyszukane i przejrzone

w siedzibie organu administracji.

Udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie jest płatne, gdy:

- informacji należało wyszukać,
- sporządzone zostały kopie dokumentów lub danych,
- organ przesłał wnioskodawcy sporządzone kopie dokumentów lub danych.

Stawki opłat zawarte są właśnie w nowym Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2007 r. przywołanym na początku, które weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i kształtują się następująco:

Tabela 1. Stawki opłat za udostępnienie informacji o środowisku

STAWKI OPŁAT	
WYSZUKIWANIE INFORMACJI	5 zł za informację wymagającą wyszukania do 10 dokumentów, 5 zł + 0,5 zł za każdy kolejny dokument za informację wymagającą wyszukania więcej niż 10 dokumentów
SPORZĄDZANIE KOPII DOKUMENTÓW LUB DANYCH	
Format A4	0,30 zł za stronę kopii czarno-białej, 3,00 zł za stronę kopii kolorowej
Format A3	Opłata jak za kopię formatu A4, pomnożona przez współczynnik różnicujący 2
Format A2	Opłata jak za kopię formatu A4, pomnożona przez współczynnik różnicujący 4
Format A1	Opłata jak za kopię formatu A4, pomnożona przez współczynnik różnicujący 8
Format A0	Opłata jak za kopię formatu A4, pomnożona przez współczynnik różnicujący 16
Dla celów nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej	Opłata jak za kopię formatu A4, pomnożona przez współczynnik różnicujący 0,5
PRZESŁANIE INFORMACJI	
Drogą pocztową	Wg obowiązującego cennika usług pocztowych Poczty Polskiej za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej: – zwiększoną o 2 zł w przypadku kopii dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii; – zwiększoną o 5 zł w przypadku kopii dokumentów lub danych na nośniku elektronicznym dostarczonym przez wnioskodawcę

Jeżeli kopie dokumentów lub danych w formacie A4 mają być wykorzysta-

tane dla celów nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej, wówczas

obowiązuje opłata w wysokości połowy standardowej stawki. ■

Zbigniew Bieńko

Aktualności

Co słycać w POIiŚ?

Za najważniejsze wydarzenie związane z Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko ostatnich tygodni można uznać podpisanie w Warszawie 26 czerwca 2007 r. porozumień między instytucjami zaangażowanymi w zarządzanie POIiŚ.

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będzie Instytucją Wdrażającą priorytet I, II i IV w Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko 2007-2013. Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej będzie Instytucją Wdrażającą priorytet III PO IiŚ (Zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska).

Centrum Koordynacji Projektów Środowiskowych będzie Instytucją Wdrażającą priorytet V (Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych). Zagadnień prośrodowiskowych w PO IiŚ dotyczy także priorytet X – Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku, dla którego Instytucją Pośredniczącą jest Minister Gospodarki. Dla wszystkich priorytetów Instytucją Zarządzającą jest Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.

Trzy priorytety, które będą wdrażane przez Narodowy Fundusz

dotyczą:

I – gospodarki wodno-ściekowej,
II – gospodarki odpadami i ochrony powierzchni ziemi (projekty o wartości powyżej 25 mln euro)

oraz

IV – przedsięwzięcia dostosowujące przedsiębiorstwa do wymogów ochrony środowiska.

W tych trzech priorytetach powierzonych Narodowemu Funduszowi wartość dotacji Unii Europejskiej wynosi 4 mld 115 mln euro.

W okresie programowania 2007-2013 Polska będzie największym beneficjentem unijnej polityki spójności. Spośród 347 mld euro przeznaczonych przez Komisję Europejską na ten cel, ponad 67 mld euro zostało przyznane Polsce. Łącznie ze współfinansowaniem krajowym, kwota ta wynosi 85,6 mld euro.

Głównym celem Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów przez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia, zachowaniu tożsamości kul-

turowej i rozwijaniu spójności terytorialnej.

PO Infrastruktura i Środowisko koncentruje się na działaniach o charakterze strategicznym i ponadregionalnym. Ponad 66% wydatków będzie przeznaczonych na realizację celów Strategii Lizbońskiej. W ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko realizowanych będzie 17 osi priorytetowych, w tym 6 bezpośrednio dotyczy ochrony środowiska.

Na realizację Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013 zostanie przeznaczonych ponad 36,3 mld euro. Ze środków Unii Europejskiej będzie pochodziło 27 848,3 mln euro (w tym ze środków Funduszu Spójności – 21 511,06 mln euro, tj. 77% oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – 6 337,2 mln euro, tj. 23%).

Przy uwzględnieniu sześciu priorytetów „proekologicznych” (I-V i X) ochrona środowiska będzie miała do dyspozycji ok. 5,5 mld euro na lata 2007-2013 z Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. ■

Krzysztof Choromański

Porady prawne

Fundusze Unii Europejskiej – procedura wyboru projektów do dofinansowania

Po wejściu do UE podstawy prawne wspierania przedsiębiorców znajdują się w głównej mierze w aktach wspólnotowych. Jest to przedmiot tzw. wspólnej polityki przemysłowej UE. Głównym celem tej polityki

jest zapewnienie konkurencyjności przemysłu wspólnoty wobec USA czy gospodarek Dalekiego Wschodu.

Instrumentami wsparcia przedsiębiorców na poziomie wspólnoto-

wym są fundusze strukturalne. Paradoxem jest, że fundusze te, choć ekonomicznie i globalnie w znacznej mierze wspierają właśnie przedsiębiorców, to prawnie są instrumentami realizacji polityki regionalnej UE.

Obecnie, w ramach perspektywy finansowej 2007-2013, do funduszy strukturalnych zalicza się:

1. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego.
2. Europejski Fundusz Społeczny.
3. Fundusz Spójności.

Fundusze strukturalne są instrumentami wspólnotowej polityki strukturalnej i polityki rozwoju regionalnego. Celem utworzenia funduszy strukturalnych było zapewnienie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju Unii Europejskiej. Pomoc w ramach funduszy strukturalnych jest kierowana do regionów, które bez wsparcia finansowego nie są w stanie osiągnąć średniego poziomu rozwoju gospodarczego w Unii Europejskiej, a poziom PKB na jednego mieszkańca w tych regionach jest niższy niż 75% średniego PKB na jednego mieszkańca w UE-25. Obecnie prawie wszystkie regiony (województwa) w Polsce spełniają to kryterium i kwalifikują się do wsparcia z funduszy strukturalnych.

Decyzje o wsparciu z funduszy strukturalnych zapadają na ogół na poziomie regionów (województw), a wsparcie ma zasięg regionalny.

Procedura wyboru projektów do dofinansowania

Zastosowana procedura wyboru projektów, które otrzymają dofinansowanie ze środków funduszy strukturalnych, zależy od wielkości projektów.

„Duże projekty”

Duże projekty są to projekty o kosztach całkowitych przekraczających 25 mln euro (w przypadku projektów środowiskowych) lub przekraczających 50 mln euro (w przypadku pozostałych projektów). W tym wypadku decyzję o dofinansowaniu projektu podejmuje Komisja Europejską zaś sama procedura

uregulowana jest w rozporządzeniu 1083 (art. 40-41).

Informacje przedkładane Komisji Europejskiej

Państwo członkowskie lub instytucja zarządzająca dostarcza Komisji następujące informacje o dużych projektach:

- a) informacje o podmiocie odpowiedzialnym za ich wdrażanie;
- b) informacje o charakterze inwestycji oraz jej opis, wartość finansową i lokalizację;
- c) wyniki studiów wykonalności;
- d) harmonogram realizacji projektu oraz, jeżeli spodziewany okres wdrażania danej operacji wykracza poza okres programowania, etapy, dla których wnioskuję się w okresie programowania 2007-2013 o współfinansowanie wspólnotowe;
- e) analizę kosztów i korzyści, obejmującą ocenę ryzyka i przewidywalne oddziaływanie na dany sektor oraz na sytuację społeczno-gospodarczą państwa członkowskiego lub regionu oraz, jeżeli to możliwe i w odpowiednich przypadkach, innych regionów Wspólnoty;
- f) ocenę oddziaływania na środowisko;
- g) uzasadnienie wkładu publicznego;
- h) plan finansowy wykazujący kwotę całkowitą przewidywanych zasobów finansowych i przewidywany wkład funduszy, EBI, EFI i wszystkich innych źródeł finansowania wspólnotowego, w tym roczny indykatorywny harmonogram dla wkładu finansowego EFRR lub Funduszu Spójności na duży projekt.

Decyzja Komisji Europejskiej

Komisja dokonuje oceny dużego projektu, w razie potrzeby konsultując się z ekspertami zewnętrznymi, w tym z EBI, jego spójność

z priorytetami programu operacyjnego, wkładu w osiągnięcie celów tych priorytetów oraz jego spójności z innymi politykami Wspólnoty (w tym z polityką konkurencji – pomoc publiczna – oraz polityką ochrony środowiska).

Komisja przyjmuje decyzję możliwie najszybciej, ale nie później niż w terminie trzech miesięcy po złożeniu przez państwo członkowskie lub instytucję zarządzającą dużego projektu, pod warunkiem dostarczenia kompletnych informacji.

Decyzja ta określa aspekt fizyczny, podstawę ustalania poziomu współfinansowania osi priorytetowej, oraz roczny harmonogram dla wkładu finansowego EFRR lub Funduszu Spójności. W przypadku gdy Komisja odmawia wniesienia wkładu finansowego funduszy w duży projekt, powiadamia państwo członkowskie o powodach tej decyzji w tym samym terminie.

Projekty niebędące „dużymi projektami”

Procedura ta uregulowana jest w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (art. 29-33).

Projekty do dofinansowywania mogą być wyłaniane:

- 1) indywidualnie – projekty określone w programie operacyjnym, zgłaszane przez beneficjentów imiennie, wskazanych w programie operacyjnym zatwierdzonym przez Radę Ministrów;
- 2) systemowo – polegające na dofinansowaniu realizacji przez poszczególne organy administracji publicznej i inne jednostki organizacyjne z sektora finansów publicznych, zadań publicznych;
- 3) w trybie konkursu.

Tryb konkursu jest szczegółowo uregulowany w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Ogłoszenie o konkursie

Instytucja zarządzająca, instytucja pośrednicząca lub instytucja wdrażająca w celu wyłonienia projektów do dofinansowania ogłasza konkurs na swojej stronie internetowej.

Informację o konkursie zamieszcza się w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim lub regionalnym w dniu ogłoszenia konkursu. Informacja prasowa zawiera elementy istotne ogłoszenia o konkursie oraz wskazanie strony internetowej, na której zamieszczono pełne ogłoszenie o konkursie.

Ogłoszenie o konkursie określa:

- 1) rodzaj projektów podlegających dofinansowaniu;
- 2) rodzaj podmiotów, które mogą się ubiegać o dofinansowanie;
- 3) kwotę środków przeznaczonych na dofinansowanie projektów;
- 4) poziom dofinansowania projektów;

- 5) maksymalną kwotę dofinansowania projektu, o ile kwota taka została ustalona;
- 6) kryteria wyboru projektów;
- 7) termin rozstrzygnięcia konkursu;
- 8) wzór wniosku o dofinansowanie projektu;
- 9) termin, miejsce i sposób składania wniosków o dofinansowanie projektu;
- 10) wzór umowy o dofinansowanie projektu.

✓ WAŻNE!

Do czasu zawarcia wszystkich umów o dofinansowanie projektu z beneficjentami wyłonionymi w konkursie lub w wyniku rozpatrzenia protestu instytucja ogłaszająca konkurs:

- 1) nie może spowodować pogorszenia warunków realizacji projektu oraz nakładać na podmioty ubiegające się o dofinansowanie dodatkowych obowiązków;
- 2) nie może dokonać zmian w zasadach konkursu w zakresie (z pewnymi wyjątkami);

- 3) może wyłącznie rozszerzyć rodzaj podmiotów ubiegających się o dofinansowanie.

Ogłoszenie o rozstrzygnięciu konkursu

Instytucja, która przeprowadza konkurs, rozstrzyga konkurs na podstawie oceny wniosków o dofinansowanie projektów. Może ona korzystać z opinii ekspertów wpisanych na listę prowadzoną przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

Instytucja zarządzająca, instytucja pośrednicząca lub instytucja wdrażająca ogłasza na swojej stronie internetowej listę projektów wyłonionych do dofinansowania oraz pisemnie informuje każdego z wnioskodawców o wynikach rozpatrzenia jego wniosku. ■

*Redakcja***¶ Porady prawne****Pomoc UE na odnawialne źródła energii**

Inwestycje w odnawialne źródła energii są jednym z priorytetów Unii Europejskiej. Jednakże wysokie koszty produkcji energii z tych źródeł wymuszają na przedsiębiorstwach korzystanie z pomocy finansowej państwa i Wspólnoty. O zakresie i rodzajach pomocy piszemy w niniejszym artykule.

Za odnawialne źródła energii uznaje się odnawialne niekopalne źródła energii (energia wiatru, energia słoneczna, energia geotermiczna, energia fal, energia pływów, elektrownie wodne o mocy poniżej 10 MW, biomasa, gaz ze składowisk odpadów, gaz z oczyszczalni ścieków i biogazy).

Pomoc UE ma na celu usunięcie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku związanej z negatywnymi skutkami zewnętrznymi przez

indywidualne zachęty do zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnej produkcji energii. Większe wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych jest jednym z priorytetów Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska, jak również priorytetem ekonomicznym i energetycznym.

Oczekuje się, że odegra ono ważną rolę w procesie ograniczania emisji gazów cieplarnianych.

✓ PAMIĘTAJ!

Pomoc państwa jest uzasadniona, jeśli koszt produkcji energii ze źródeł odnawialnych jest wyższy niż koszt produkcji energii ze źródeł tradycyjnych oraz jeśli producentów lub konsumentów nie obowiązują normy wspólnotowe dotyczące udziału energii ze źródeł odnawialnych.

Na poziomie Wspólnoty celem jest 20-procentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitej produkcji energii do 2020 r.

Wysoki koszt produkcji pewnych rodzajów energii ze źródeł odnawialnych uniemożliwia przedsiębiorstwom stosowanie konkurencyjnych cen, utrudniając tym samym wejście takiej energii na rynek. Jednak dzięki rozwojowi technologii w obszarze energii ze źródeł odnawialnych i stopniowo rosnącej internalizacji skutków zewnętrznych związanych z ochroną środowiska (wynikających np. z dyrektywy IPPC, prawodawstwa dotyczącego jakości powietrza oraz systemu handlu uprawnieniami do emisji), różnica pod względem kosztów produkcji w ostatnich latach maleje, w związku z czym coraz mniejsza jest również konieczność pomocy.

Zatem pomoc państwa może stanowić właściwy instrument tylko dla tych zastosowań odnawialnych źródeł energii, w których korzyści dla środowiska i zrównoważony rozwój są ewidentne.

Pomoc na odnawialne źródła energii może mieć postać pomocy inwestycyjnej lub operacyjnej.

Pomoc inwestycyjna na odnawialne źródła energii

Intensywność pomocy nie przekracza 50% kwalifikowalnych kosztów inwestycji. Jeśli pomoc przyznawana jest na instalacje do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych służące potrzebom całej danej wspólnoty, np. wyspa, intensywność pomocy można zwiększyć o 10 punktów procentowych. W przypadku, gdy pomoc inwestycyjna na odnawialne źródła energii przyznawana jest MŚP, istnieje możliwość zwiększenia intensywności pomocy o 10 punktów procentowych dla średnich przedsiębiorstw i o 20 punktów procentowych dla małych przedsiębiorstw.

Koszty kwalifikowalne oblicza się jako korzyści i koszty operacyjne netto związane z dodatkowymi inwestycjami w zakresie odnawialnych źródeł energii i pojawiające się w ciągu pierwszych pięciu lat eksploatacji inwestycji:

a) korzyści operacyjne oznaczają przede wszystkim korzyści wynikające z jakiegokolwiek zwiększenia zdolności (wzrost dochodów netto, obniżenie kosztów produkcji z uwagi na efekt skali), oszczędności kosztów lub produkcji dodatkowej oraz korzyści wynikające z innych środków wsparcia niezależnie od tego, czy stanowią pomoc państwa (pomoc operacyjna przyznana na pokrycie tych samych kosztów kwalifikowalnych, systemy cen gwarantowanych i inne środki wsparcia);

b) koszty operacyjne oznaczają przede wszystkim dodatkowe koszty produkcji.

Kwalifikowalne koszty inwestycji mogą mieć postać inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne.

Pomoc operacyjna na odnawialne źródła energii

Pomoc operacyjna na produkcję energii ze źródeł odnawialnych może być uzasadniona w celu pokrycia różnicy między kosztami produkcji energii ze źródeł odnawialnych a ceną rynkową. Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc na odnawialne źródła energii w opisanym poniżej sposób.

Opcja 1:

- a) Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc operacyjną na zrekompensowanie różnicy między kosztami produkcji energii ze źródeł odnawialnych a ceną rynkową takiej energii. Pomoc operacyjną można wówczas przyznać do czasu pełnej amortyzacji zakładu zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości. Wszelka dodatkowa energia wytworzona przez elektrownię nie będzie się kwalifikować do pomocy. Pomoc może jednak również obejmować godziwy zwrot z kapitału, jeśli państwa członkowskie mogą wykazać jego niezbędną w świetle niewielkiej konkurencyjności określonych odnawialnych źródeł energii.
- b) Określając kwotę pomocy operacyjnej, koszty produkcji należy pomniejszyć o wszelką pomoc inwestycyjną przyznaną danemu przedsiębiorstwu na rzecz nowego zakładu.
- c) Zgłaszając Komisji programy pomocy, państwa członkowskie muszą przedstawić dokładne mechanizmy wsparcia, a zwłaszcza

czy metody obliczania kwoty pomocy.

- d) W przeciwieństwie do większości innych odnawialnych źródeł energii, biomasa wiąże się ze stosunkowo niskimi kosztami inwestycyjnymi, ale wyższymi kosztami operacyjnymi. Komisja będzie zatem otwarta na pomoc operacyjną przekraczającą kwotę inwestycji w przypadku, gdy państwa członkowskie mogą wykazać, że łączne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa po amortyzacji zakładu są nadal wyższe niż cena rynkowa energii.

Opcja 2:

- a) Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc na odnawialne źródła energii, korzystając z mechanizmów rynkowych, takich jak zielone certyfikaty czy przetargi. Programy te pozwalają wszystkim producentom energii ze źródeł odnawialnych pośrednio korzystać z gwarantowanego popytu na wytwarzaną przez nich energię po cenie wyższej niż cena rynkowa energii z tradycyjnych źródeł. Cena ww. zielonych certyfikatów nie jest ustalona z góry, ale zależy od podaży i popytu.
- b) W przypadkach, w których stanowią pomoc państwa, programy te mogą być zatwierdzane przez Komisję, jeśli państwa członkowskie mogą wykazać, że pomoc ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia rentowności odnawialnych źródeł energii, o których mowa, w ostatecznym rozrachunku nie prowadzi do nadmiernej rekompensaty i nie odwołuje producentów energii ze źródeł odnawialnych od dążenia do coraz większej konkurencyjności. Komisja będzie zatwierdzać takie programy pomocy jedynie na okres nieprzekraczający dziesięciu lat. ■

Redakcja

Porady prawne

Zwrot gminom utraconych podatków

Grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową, a także budynki i budowle trwale związane z gruntem, służące bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody – położone w parkach narodowych oraz rezerwach przyrody są zwolnione z podatku od nieruchomości.

Podatek od nieruchomości trafia do kasy gmin, dlatego zwolnienie to oznacza dla gmin, na terenie których znajdują się obszary objęte ochroną, zmniejszenie ich budżetów. Dla gmin, które w znacznej części składają się z obszarów objętych ochroną, może to oznaczać nawet znaczne uszczuplenie budżetu. Dlatego przewidziano mechanizm rekompensaty gminom utraconych dochodów.

Problem ten reguluje Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie zwrotu utraconych przez gminy dochodów z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości w parkach narodowych, rezerwach przyrody oraz przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego.

Z tytułu zwolnienia od podatku od nieruchomości:

- a) gruntów położonych na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową, a także budynków i budowli trwale związanych z gruntem, służących bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody – w parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody, oraz
- b) przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego uzyskanych na zasadach określonych w ustawie o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej w odniesieniu do przedmiotów opodatkowania

zajętych na cele prowadzonych badań i prac rozwojowych – jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów za przedmioty opodatkowania, które podlegają opodatkowaniu i nie są z niego zwolnione na podstawie innych przepisów niniejszej ustawy.

Zwrot z WFOŚiGW

Z tytułu zwolnienia, o którym mowa w pkt a), gminom przysługuje zwrot utraconych dochodów ze środków wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Wniosek gminy o zwrot

✓ PAMIĘTAJ!

Zwrot gminom utraconego podatku następuje na ich wniosek. Bez wniosku gmina nie dostanie zwrotu. Wysokość utraconych dochodów gmina musi wykazać we wniosku o zwrot utraconych dochodów z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości – **wzór wniosku na końcu niniejszego tekstu.**

Wniosek taki gmina składa do właściwego wojewody w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym nastąpiło zwolnienie z podatku od nieruchomości. We wniosku gmina powinna wykazać faktyczne

WZÓR WNIOSEK O ZWROT UTRACONYCH DOCHODÓW Z TYTUŁU ZWOLNIENIA Z PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI W PARKACH NARODOWYCH, REZERWATACH PRZYRODY ORAZ PRZEDSIĘBIORCÓW O STATUSIE CENTRUM BADAWCZO-ROZWOJOWEGO					
Skutki ustawowego zwolnienia z podatku od nieruchomości, określonego w art. 7 ust. 1 pkt 8 i ust. 2 pkt 5a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.) za rok					
Nazwa gminy Nazwa powiatu Nazwa województwa			WOJEWODA		
Symbole (wg GUS)					
WOJ.	POWIAT	GINA	TYP GMINY		
Wyszczególnienie		w okresie od do	Podstawa opodatkowania	Stawka podatku od nieruchomości	Kwota zwolnienia w pełnych złotych (kol. 3 x kol. 4)
1		2	3	4	5
I. PARKI NARODOWE					
1)					
a) grunty					
b) budynki					
c) budowle					
2).....					
II. REZERWATY PRZYRODY					
1)					
a) grunty					
b) budynki					
c) budowle					
2)					
III. PRZEDSIĘBIORCY O STATUSIE CENTRUM BADAWCZO-ROZWOJOWEGO, w tym:					
1.....					
a) grunty					
b) budynki					
c) budowle					
2).....					
IV. OGÓŁEM (I+II+III)					
..... (główny księgowy/skarbnik)		 (wójt, burmistrz, prezydent miasta)		
nr telefonu (rok, miesiąc, dzień)		

roczne skutki zwolnień ustawowych, wynikające z decyzji oraz deklaracji podatkowych, na dany rok podatkowy według stanu na dzień 31 grudnia roku, za który sporządzany jest wniosek.

Gmina we wniosku wykazuje także:

- 1) podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości odrębnie dla gruntów, budynków i budowli, które według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym sporządzany jest wniosek, są zwolnione z tego podatku;
- 2) stawki podatku od nieruchomości, ustalone przez radę gminy, obowiązujące w roku, za który sporządzany jest wniosek;
- 3) wysokość utraconych dochodów, ustaloną jako suma kwot wyliczonych odrębnie dla gruntów, budynków i budowli na podstawie danych, o których mowa w pkt 1 i 2.

Gmina może złożyć korektę wniosku do dnia 31 maja roku następującego po roku, w którym nastąpiło zwolnienie.

Wniosek gminy po terminie

Wniosek lub korektę wniosku gmina może złożyć po terminie w związku z korektą deklaracji podatkowej złożonej przez podatnika oraz w związku z wydaniem nowej decyzji przez organ podatkowy.

WAŻNE!

Wniosek lub korekta wniosku podlegają rozpatrzeniu w roku następującym po roku, w którym zostały złożone.

Właściwy wojewoda sprawdza prawidłowość sporządzonych wniosków wyłącznie pod względem rachunkowym oraz formalnym.

Przekazanie pieniędzy gminom

W terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku, w którym nastąpiło zwolnienie, właściwy wojewoda przekazuje na rachunek budżetu gminy kwotę środków stanowiącą równowartość wysokości utraconych dochodów z tytułu zwolnień.

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2006 r. Nr 121 poz. 844 ze zmianami).
2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie zwrotu utraconych przez gminy dochodów z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości w parkach narodowych, rezerwach przyrody oraz przedsiębiorców o statusie centrum badawczo-rozwojowego (Dz.U. z 2006 r. Nr 33 poz. 229).

Michał Kuliński

Porady prawne

Oddanie pojazdu do demontażu – zmiany w opłatach

Od 1 stycznia 2007 r. osoby, które oddają do demontażu kompletne auto, nie mają obowiązku za nie płacić. Do końca 2006 r. stacje demontażu mogły pobierać opłaty za przyjęcie kompletne wraku, choć często tego nie robiły.

Od 1 stycznia 2007 r. wszedł w życie tylko jeden przepis Ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. z 2005 r. Nr 25, poz. 202 ze zm.). Na jego podstawie podmioty prowadzące stacje demontażu nie mogą pobierać opłat za demontaż kompletne samochodu, który był zarejestrowany w Polsce i nie zawierał odpadów pochodzących z innego auta. Stacje i punkty nie mają obowiązku przyjmować nieodpłatnie samochodów zarejestrowanych za granicą.

Do jakich pojazdów stosuje się ustawę o recyklingu?

Ustawę o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji stosuje się do samochodów kategorii M1 lub N1 (określonych w przepisach o ruchu drogowym) oraz trójkołowych pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli.auta kategorii N1 to samochody do przewozu towarów, których dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 3,5 t. Natomiast auta kategorii M1 to pojazdy osobowe mogące zabrać nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą.

Opłaty

Stacje demontażu mogą pobierać opłatę za przyjęcie pojazdu niekompletnego, czyli takiego, którego masa stanowi mniej niż 90 proc. kompletne auta i który nie zawiera wszystkich istotnych elementów. W takim wypadku opłata nie może przekraczać 10 zł za każdy brakujący kilogram masy pojazdu.

UWAGA!

Nie należy mylić opłat za demontaż z opłatami za transport wraku. Niektóre stacje demontażu pobierają za to opłaty i nadal będą miały prawo tak robić.

Jeżeli właściciel pojazdu niekompletnego odmówi opłaty, to prowadzący stację demontażu nie ma obowiązku przyjąć takiego auta.

Co to znaczy pojazd kompletny?

Prowadzący punkt zbierania lub stację demontażu ma obowiązek przyjąć pojazd, który daje się zidentyfikować (jakie są cechy identyfikacyjne, wskazuje art. 66 ust. 3a pkt 1 Ustawy o ruchu drogowym). Jeżeli auto jest kompletne, stacja demontażu/punkt zbierania pojazdów ma obowiązek przyjąć je nieodpłatnie.

Pojazd kompletny powinien zawierać istotne elementy pojazdu. Ich listę zawiera Rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa w sprawie listy istotnych elementów pojazdu kompletnego z 2006 r. (Dz.U. z 2006 r. Nr 58, poz. 407). Znalazły się na niej: nadwozie samonośne – oznaczone cechą identyfikacyjną (w tym fotele, akumulator, koła, zawieszenie przednie i tylne, most napędowy, skrzynia biegów, silnik, układy: hamulcowy, kierowniczy, wydechowy, klimatyzacji, zasilania paliwem, chłodzenia, elementy elektroniczne sterowania układami, instalacja zasilania gazem – jeśli była – poduszki powietrzne)

lub rama z kabiną albo nadwoziem – oznaczone cechą identyfikacyjną (z takimi elementami, jak w przypadku nadwozia).

Nie wszystkie z tych elementów będą istotne w każdym samochodzie. Niektóre z nich, np. mosty napędowe, katalizator, klimatyzacja, elektroniczne sterowanie i instalacja gazowa, są takimi elementami tylko wtedy, gdy zostały przewidziane przez producenta auta.

Przy pobieraniu opłat za niekompletne pojazdy nie trzeba płacić za niekompletne wraki wozów policyjnych i strażackich.

Konieczne zaświadczenie

Po oddaniu pojazdu do demontażu/punktu zbierania dana osoba powinna otrzymać zaświadczenie o demontażu pojazdu. Dowód rejestracyjny i tablice, a także ew. karta pojazdu będą tam unieważnione. Osoba taka ma obowiązek w ciągu 30 dni od przekazania auta do demontażu złożyć wnioski o wyrejestrowanie go. Jeżeli w dowodzie rejestracyjnym nie figuruje jako właściciel auta, to okazuje także dokument potwierdzający własność samochodu. Jeśli tego nie zrobi, cały czas naliczana będzie składka OC. ■

Paulina Grabowska

Temat numeru

Pomoc publiczna w ochronie środowiska – omówienie zmian

Od początku 2007 roku obowiązują zmienione zasady dotyczące pomocy publicznej na inwestycje w ochronie środowiska. 1 stycznia 2007 r. weszło w życie Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia programu pomocowego w zakresie regionalnej pomocy publicznej na niektóre inwestycje w ochronie środowiska. Rozporządzenie to ma obowiązywać do 31 grudnia 2013 r. Stosowanie warunków udzielania pomocy, określonych w niniejszym rozporządzeniu, zwalnia z obowiązku notyfikacji do Komisji Europejskiej projektu takiej pomocy.

Nowe rozporządzenie to zastąpiło kilka poprzednio obowiązujących rozporządzeń. Warto je wyraźnie wymienić, aby czytelnicy mieli pewność, które przepisy już nie obowiązują.

UWAGA!

Od maja 2007 przestały obowiązywać następujące akty prawne i programy pomocowe ustanowione w tych aktach pranych:

5) Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie

wie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych (Dz.U. Nr 98, poz. 993 oraz z 2005 r. Nr 214, poz. 1795).

6) Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje związane z odnawialnymi źródłami energii (Dz.U. Nr 98, poz. 996, z 2005 r. Nr 214, poz. 1800 oraz z 2006 r. Nr 52, poz. 380).

7) Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące dostosowaniu składowisk odpadów do wymagań ochrony środowiska (Dz.U. Nr 102, poz. 1067 oraz z 2005 r. Nr 214, poz. 1793).

8) Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące poprawie jakości paliw i technologii silnikowych (Dz.U. Nr 102, poz. 1068 oraz z 2005 r. Nr 214, poz. 1796).

9) Rozporządzeniu Rady Ministrów

z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje służące zastosowaniu technologii zapewniających czystszą i energooszczędną produkcję oraz oszczędzanie surowców (Dz.U. Nr 102, poz. 1069 oraz z 2005 r. Nr 214, poz. 1798).

Wnioski złożone przed utratą ważności rozporządzeń wymienionych w ramce rozpatrywane są już zgodnie z nowym, obecnie obowiązującym rozporządzeniem.

Rodzaje inwestycji kwalifikujące się do pomocy

Rozporządzenie ustanawia program pomocowy w zakresie regionalnej pomocy publicznej na inwestycje w ochronie środowiska:

- 1) służące dostosowaniu istniejących instalacji do wymogów najlepszych dostępnych technik, w rozumieniu ustawy – Prawo ochrony środowiska,
- 2) służące ochronie wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności na dostosowanie do

wymogów ochrony środowiska instalacji, urządzeń i warunków prowadzenia działalności podlegających przepisom ustawy – Prawo wodne,

- 3) służące redukcji emisji ze źródeł spalania paliw, w szczególności na dostosowanie do wymogów ochrony środowiska źródeł spalania paliw o mocy od 50 MW,
- 4) dotyczące gospodarki odpadami, w szczególności na realizację inwestycji i programów związanych z istniejącymi instalacjami, przyczyniających się do rozwiązywania problemów odpadów przemysłowych lub niebezpiecznych zgodnie z wymogami ustawy o odpadach,
- 5) dotyczące zaopatrzenia w wodę,
- 6) dotyczące poprawy stanu bezpieczeństwa istniejących urządzeń wodnych,
- 7) służące poprawie jakości paliw i technologii silnikowych,
- 8) służące zastosowaniu technologii zapewniających czystsza i energooszczędną produkcję oraz oszczędzaniu surowców,
- 9) dotyczące odnawialnych źródeł energii,
- 10) służące ograniczeniu emisji lotnych związków organicznych,
- 11) służące celom monitoringu zanieczyszczeń środowiska,
- 12) związane ze składowaniem odpadów,
- 13) służące zagospodarowaniu odpadów powstałych w wyniku demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji

Pomoc na nowe inwestycje

Rozporządzenie przewiduje, że pomoc publiczna może być udzie-

lona na realizację nowej inwestycji.

WAŻNE!

Za nową inwestycję uznaje się:

- 1) inwestycję w środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne związane z tworzeniem nowego przedsiębiorstwa, rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacją produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzanie nowych dodatkowych produktów lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie, lub
- 2) nabycie środków trwałych bezpośrednio związanych z przedsiębiorstwem, które zostało zlikwidowane lub zostałoby zlikwidowane, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez niezależnego inwestora.

Pomoc może być udzielana w formie:

- 1) dotacji;
- 2) pożyczek preferencyjnych;
- 3) preferencyjnych kredytów bankowych;
- 4) dopłat do oprocentowania preferencyjnych pożyczek lub preferencyjnych kredytów bankowych;
- 5) częściowych umorzeń pożyczek preferencyjnych lub preferencyjnych kredytów bankowych.

Pożyczki i kredyty muszą być zabezpieczone w sposób gwarantujący zwrot pełnej kwoty pożyczki lub kredytu wraz z odsetkami, biorąc pod uwagę całkowitą wartość wiarytelności oraz sytuację finansową przedsiębiorstwa.

Pomoc może zostać udzielona, jeżeli przed rozpoczęciem inwestycji:

- 1) został złożony wniosek o pomoc i
- 2) wnioskodawca uzyskał potwierdzenie drogą elektroniczną lub pisemną, że projekt, z zastrzeżeniem szczegółowej weryfikacji wniosku o pomoc, kwalifikuje się do pomocy. Potwierdzenie jest wysyłane przez podmiot udzielający pomocy, lub inny podmiot przez niego upoważniony, w terminie do 30 dni od daty wpływu wniosku o pomoc. Jednak samo potwierdzenie nie stanowi podstawy do roszczeń o przyznanie i wypłatę pomocy.

Przez rozpoczęcie inwestycji według rozporządzenia należy rozumieć podjęcie robót budowlanych lub złożenie pierwszego zobowiązania do zamówienia urządzeń, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności.

Dodatkowo w umowie stanowiącej podstawę udzielenia pomocy mikroprzedsiębiorca, mały i średni przedsiębiorca muszą się zobowiązać do zapewnienia użytkowania inwestycji przez okres co najmniej trzech lat, a w przypadku innych przedsiębiorców – przez okres co najmniej pięciu lat od dnia jej przekazania do użytkowania. ■

§ Podstawa prawna:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia programu pomocowego w zakresie regionalnej pomocy publicznej na niektóre inwestycje w ochronie środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 246, poz. 1795).
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz.U. z 2006 r. Nr 190, poz. 1402).

Masz pytanie do naszych ekspertów?
Chcesz uzyskać więcej informacji na wybrany temat?

Napisz do Redakcji!
e-mail: lubecka@dashofer.pl

Wytyczne w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych i regionalnych programów operacyjnych

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego opublikowało kolejny istotny dokument dotyczący przygotowania przedsięwzięć, które będą współfinansowane ze środków europejskich. Jest to projekt wytycznych w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych i regionalnych programów operacyjnych.

Celem wytycznych jest:

- 1) pomoc dla beneficjentów w zakresie szczegółowych kwestii związanych z prowadzeniem postępowania w zakresie oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ) dla projektów współfinansowanych ze środków publicznych;
- 2) wyeliminowanie ewentualnych błędów, które mogą powstać w procedurze OOŚ, wynikających z niewłaściwego stosowania prawa przez beneficjentów lub organy ochrony środowiska, stwarzających zagrożenie dla terminowej realizacji projektów lub niebezpieczeństwo uznania środków wydatkowanych na realizację projektu za niekwalifikowane ze względów środowiskowych.

W związku z finansowaniem przedsięwzięć ze środków pochodzących z budżetu UE i uprawnieniami kontrolnymi Komisji Europejskiej w zakresie realizacji projektów należy zapewnić, że zostały uwzględnione wszystkie elementy OOŚ wymagane przez Dyrektywę OOŚ, Dyrektywę Siedliskową i Dyrektywę Ptasią:

- 1) czy została przeprowadzona procedura tzw. „screeningu” (zob. pkt C) przez odpowiednie organy,

- 2) czy treść raportu OOŚ odpowiada wymogom określonym w art. 5 ust. 3 Dyrektywy OOŚ, o ile raport OOŚ był wymagany,
- 3) czy planowane przedsięwzięcie zostało skonsultowane z właściwymi organami ochrony środowiska – art. 6 ust. 1 Dyrektywy OOŚ,
- 4) czy konsultacje ze społeczeństwem zostały przeprowadzone zgodnie z art. 6 ust. 2-6 Dyrektywy OOŚ, o ile były one wymagane,
- 5) czy przeprowadzono postępowanie OOŚ w kontekście transgranicznym, o ile było ono wymagane – art. 7 Dyrektywy OOŚ,
- 6) wskazanie przez organ wydający decyzję w sprawie przedsięwzięcia, w jaki sposób uwagi i informacje, o których mowa w pkt 3 i 4, zgromadzone w toku postępowania zostały uwzględnione przy wydawaniu tej decyzji bądź informacja o braku uwag lub wniosków – art. 8 i 9 Dyrektywy OOŚ,
- 7) wskazanie, czy przedsięwzięcie może oddziaływać znacząco na gatunki i siedliska chronione w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 i czy w związku z możliwością znaczącego oddziaływania zostało przeprowadzone stosowne postępowanie zgodnie z art. 6 ust. 3 Dyrektywy Siedliskowej.

✓ WAŻNE!

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Dyrektywy OOŚ dla przedsięwzięć określonych w Aneksie I przeprowadzenie postępowania OOŚ jest obligatoryjne. Odpowiednikiem przedmiotowego przepisu w prawie polskim jest art. 51 ust. 1 pkt 1 Poś.

Szczegółowa lista przedsięwzięć podlegających z mocy prawa obowiązkowi sporządzenia raportu została określona w §2 Rozporządzenia OOŚ. Są to tzw. przedsięwzięcia z grupy I.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 Dyrektywy OOŚ w stosunku do przedsięwzięć określonych w Aneksie II należy dokonać indywidualnej oceny, czy należy przeprowadzić postępowanie OOŚ. Polskie przepisy ustanawiają w tym zakresie surowsze wymogi od wspólnotowych i zgodnie z nimi postępowanie OOŚ jest przeprowadzane dla każdego przedsięwzięcia z tej grupy. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 Poś przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko mogą, choć nie muszą, wymagać sporządzenia raportu OOŚ. Właściwy organ administracji, w procesie tzw. „screeningu”, powinien na podstawie informacji o planowanym przedsięwzięciu dołączonych do wniosku, których zakres określa art. 49 ust. 3 Poś, oraz po zasięgnięciu opinii właściwego organu ochrony środowiska i organu inspekcji sanitarnej dokonać oceny w oparciu o kryteria określone w §5 (z uwzględnieniem §4) Rozporządzenia OOŚ i w razie konieczności stwierdzić, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, obowiązek sporządzenia raportu OOŚ wraz z określeniem jego zakresu (tzw. „scoping”) (art. 51 ust. 2 Poś). Są to tzw. przedsięwzięcia z grupy II.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadza się również dla III grupy przedsięwzięć, do których zaliczone są inwestycje mogące znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000, niebędące przedsięwzięciami mogą-

cymi znacząco oddziaływać na środowisko wymienionymi w Rozporządzeniu OOS (art. 46 ust. 1 pkt 2 Poś), a wymagającymi uzyskania jednej z decyzji określonych w art. 46 ust. 4 Poś lub dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 46 ust. 4a Poś.

Zakres raportu OOS, który beneficjenci muszą (przedsięwzięcia z grupy I) bądź mogą (przedsięwzięcia z grupy II) przedstawić organowi, został określony w art. 52 Poś, który transponuje do ustawodawstwa polskiego wymagania określone w art. 5 ust. 3 oraz Aneksie IV Dyrektywy OOS.

Zagrożenia wynikające z nieprawidłowego przeprowadzenia postępowania OOS:

- 1) Prawidłowe i rzetelne przygotowanie raportu OOS (o ile jest on wymagany), a następnie prawidłowe przeprowadzenie postępowania OOS przez organ ma na celu zminimalizowanie zagrożeń w realizacji projektu wynikających z możliwości:
 - zaskarżenia decyzji przez strony postępowania,
 - niedoszacowania kosztów, które beneficjent będzie musiał ponieść w związku z wdrażaniem rozwiązań minimalizujących lub kompensujących oddziaływanie projektu na środowisko,
 - zakwestionowania wyników postępowania OOS przez właściwe instytucje krajowe lub Komisję Europejską i w konsekwencji odmowa przyznania dofinansowania lub wstrzymanie finansowania projektu,

lub obowiązek zwrotu środków.

W celu zminimalizowania powyższych ryzyk wskazanych w pkt 11 wytycznych zaleca się beneficjentom:

- 1) Rzetelne przygotowanie danych wstępnych o planowanym przedsięwzięciu, zgodnie z art. 49 ust. 3 Poś, które są składane razem z wnioskiem o wydanie decyzji, dla przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS jest fakultatywne (przedsięwzięcia z grupy II).
- 2) Dla przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu OOS jest obligatoryjne (przedsięwzięcia z grupy I), występowanie, w miarę potrzeby, z zapytaniem o zakres raportu w trybie art. 49 ust. 1 Poś w szczególności tam, gdzie realizacja przedsięwzięcia może się wiązać ze znaczącym oddziaływaniem na obszary Natura 2000 (w przypadku możliwości wystąpienia oddziaływania transgranicznego, wniesienie takiego zapytania jest obligatoryjne).
- 3) W przypadku gdy raport OOS jest wymagany, sporządzenie go w sposób wyczerpujący, w oparciu o rzetelne dane, zgodnie ze wszystkimi wymogami prawa krajowego i wspólnotowego oraz wytycznymi i innymi dokumentami opracowanymi przez właściwe instytucje krajowe.
- 4) Wykorzystywanie wszelkich uprawnień stron, jakie przysługują im na podstawie Poś oraz Kpa. Na podstawie art. 9 Kpa organy administracji publicznej są zobowiązane do należy-

tego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków, będących przedmiotem postępowania administracyjnego.

W kolejnych rozdziałach i załącznikach omówione zostały wszystkie zagadnienia mogące wpłynąć na przebieg oceny projektu w punktu widzenia oddziaływania na środowisko:

- 1) Procedura screeningu.
- 2) Procedura OOS.
- 3) „Dzielenie” projektów.
- 4) Postępowanie transgraniczne.
- 5) Realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na gatunki lub siedliska chronione w ramach sieci obszarów NATURA 2000.
- 6) Dokumentowanie postępowania OOS na potrzeby wniosku o dofinansowanie.

Załączniki:

- Załącznik Ia – formularz do wniosku o dofinansowanie w zakresie OOS.
- Załącznik Ib – zaświadczenie organu odpowiedzialnego za monitorowanie obszarów Natura 2000.
- Załącznik II – instrukcja wypełniania formularza do wniosku o dofinansowanie w zakresie OOS.
- Załącznik III – lista sprawdzająca poprawność wypełnienia formularza do wniosku o dofinansowanie w zakresie OOS. ■

Krzysztof Choromański

Finanse

Opłaty za emisję spalin samochodowych

Przedsiębiorcy korzystający ze środowiska przez używanie pojazdów rozliczają się bez względu

na to, czy wykorzystują w swojej działalności samochody osobowe, dostawcze, ciężarówki, autokary

czy maszyny napędzane benzyną, gazem lub olejem napędowym.

Czytaj dalej →

Obowiązujące akty prawne

Za I półrocze 2007 r. opłaty będą wyższe niż w poprzednim półroczu. Obecnie obowiązującym aktem prawnym w zakresie obliczania stawek za emisję spalin samochodowych jest *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r. o opłatach za korzystanie ze środowiska. Zostało ono zaktualizowane Obwieszczeniem Ministra Środowiska zamieszczonym w Monitorze Polskim z dnia 4 października 2006 r. (Monitor Polski Nr 71, poz. 714)*, co oznacza, że do obliczenia opłat za pierwsze półrocze 2007 r. stosuje się stawki ogłoszone w obwieszczeniu.

W przypadku, gdy obwieszczenie nie zawiera poszukiwanych danych lub informacji, powinniśmy sięgnąć do ww. Rozporządzenia Rady Ministrów. Za spalanie paliw w silnikach spalinowych – co najczęściej podlega opłacie – przedsiębiorcy zapłacą więcej niż w 2006 r. – od kilkunastu groszy do ponad 4 zł za tonę spalonego paliwa.

Sposób obliczania opłaty

Rozporządzenie z dnia 20 grudnia 2005 r. określa stawki zryczałtowane w złotych za megagram (czyli za tonę). Zazwyczaj jednak dotyczy to faktur na hurtowy zakup paliw. Na fakturach „detalicz-

nych” wystawianych kierowcom „w trasie” takich informacji na ogół nie ma. Przedsiębiorcy tankują benzynę czy olej w litrach i najczęściej taki wskaźnik znajduje się na fakturze.

W celu wyliczenia opłaty należy wówczas przeliczyć litry na tony, a do tego potrzebna jest znajomość gęstości paliwa. W *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposobu przedstawiania tych informacji i danych (Dz.U. Nr 252, poz. 2128)* podane

Tabela 1. Stawki opłat za gazy i pyły z silników spalinowych w 2007 r.

Lp.	Rodzaj silnika spalinowego	Jednostkowa stawka w zł za tonę gazów wprowadzonych do powietrza z jednostki spalonego paliwa		
		benzyna silnikowa	gaz płynny propan-butan	olej napędowy
1	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych pierwszy raz do 30.06.1995 r.	57,66	37,58	16,31
2	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych pierwszy raz po 30.06.1995 r.	13,21	16,17	9,22
3	Silniki w samochodach innych niż osobowe o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg zarejestrowanych pierwszy raz do 30.06.1995 r.	56,35	37,58	18,76
4	Silniki w samochodach innych niż osobowe o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg zarejestrowanych pierwszy raz po 30.06.1995 r.	14,43	18,75	9,94
5	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg z dokumentem potwierdzającym spełnianie wymagań Euro 1	–	–	15,95
6	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg z dokumentem potwierdzającym spełnianie wymagań Euro 2	–	–	14,33
7	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg z dokumentem potwierdzającym spełnianie wymagań Euro 3	–	–	11,16
8	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg bez dokumentu potwierdzającego spełnianie wymagań Euro 1, 2 lub 3, z wyjątkiem autobusów	77,02	–	40,41
9	Silniki w autobusach bez dokumentu potwierdzającego spełnianie wymagań Euro 1, 2 lub 3	–	–	46,12
10	Silniki w ciągnikach rolniczych	–	–	30,51
11	Silniki w maszynach roboczych	200,98	–	35,65
12	Silniki w pojazdach szynowych	–	–	38,95

są oficjalne przeliczniki. Zgodnie z nimi zużycie paliwa podane w jednostce objętości przelicza się na jednostkę masy, przyjmując że gęstość:

- benzyny silnikowej wynosi 0,755 kg/l,
- gazu płynnego propanu-butanu wynosi 0,5 kg/l,
- oleju napędowego wynosi 0,84 kg/l.

Rozliczeń nie trzeba dokumentować urzędowi fakturami za paliwo czy liczbą przejechanych kilometrów. Jednak takie dokumenty należy zachować w firmie i przy ewentualnej kontroli umieć wyjaśnić, dlaczego ustalono taką, a nie inną wysokość opłaty.

Stawki

Stawki ryczałtowe za spaliny określa tabela J *Obwieszczenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek za korzystanie ze środowiska z dnia 4 października 2006 r.* Należy pamiętać, że stawki opłat dla poszczególnych pojazdów zależą od rodzaju paliwa, a więc w zależności od tego, czy są napędzane benzyną, gazem płynnym, olejem napędowym, jak również od rodzaju i wieku pojazdu.

Za spaliny aut osobowych zarejestrowanych przed 30 czerwca 1995 r. stawki będą wyższe, niż za spaliny aut zarejestrowanych po tej dacie. W przypadku pojazdów innych niż osobowe, o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 tony, stawki będą również wyższe. Inne stawki obowiązują dla ciągników rolniczych,

maszyn roboczych i pojazdów szynowych.

Niższe stawki

Istnieje możliwość płacenia niższych stawek przez właścicieli dużych pojazdów (ciężarowych i autobusów), ale tylko wtedy, gdy samochody spełniają wymagania Euro 1, 2 lub 3. Potwierdzającym ten fakt dokumentem jest wyciąg ze świadectwa homologacji lub odpowiadający mu dokument wystawiony przez producenta albo upoważnionego przedstawiciela, natomiast bez znaczenia jest fakt roku produkcji pojazdu.

Tabela J do obwieszczenia w sprawie wysokości stawek za korzystanie ze środowiska zawiera wskazanie, do jakiej grupy należy pojazd i ile trzeba zapłacić za tonę zużytego przez niego paliwa.

Każdy liczy sam

Przedsiębiorca ustala opłatę samodzielnie zgodnie ze stawkami, które obowiązują w danym okresie. Wykazy trzeba sporządzać i przysyłać marszałkowi i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska nawet wtedy, gdy firma korzysta tylko z jednego auta i nie ma obowiązku wnoszenia opłaty za korzystanie ze środowiska – czyli gdy opłata nie przekracza 400 zł półrocznie.

Kto uiszcza opłatę?

Zgodnie z art. 3 pkt 20 Prawa ochrony środowiska za korzystanie

ze środowiska płacą:

- 1) przedsiębiorcy w rozumieniu Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej,
- 2) jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami,

Opłaty ponoszą także:

- 1) prowadzący działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego,
- 2) osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki,
- 3) inne osoby fizyczne korzystające ze środowiska, ale tylko wtedy, gdy korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia.

W przypadku uiszczania opłat za spaliny samochodowe, opłatę uiszcza korzystający ze środowiska, czyli ten, na kogo wystawiona jest faktura. Oznacza to, że dla obowiązku opłacania nie ma znaczenia, czy pojazd jest własnością uiszczającego opłaty, czy jest leasingowany, czy np. należy do pracownika

Termin

Za korzystanie ze środowiska przedsiębiorcy rozliczają się dwa razy w ciągu roku:

- do końca lipca za pierwsze półrocze,
- do końca stycznia następnego roku za drugie półrocze roku poprzedniego. ■

Paulina Grabowska

Pytania i odpowiedzi

Jakie są kary pieniężne za niszczenie przyrody?

Przepisy ustawy o ochronie przyrody wprowadzają następujące podstawy wymierzenia kary pieniężnej:

- 1) zniszczenie terenów zieleni albo drzew lub krzewów spowo-

dowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem

środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności;

- 2) usuwanie drzew lub krzewów bez wymaganego zezwolenia;
- 3) zniszczenie spowodowane nie-

właściwą pielęgnacją terenów zieleni, zadrzewień, drzew lub krzewów.

Przesłanki do wymierzania kar pieniężnych za niszczenie przyrody mają dwojaki charakter: po pierwsze, jest to brak wymaganego pozwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, po drugie – zniszczenie roślinności spowodowane konkretnymi, wymienionymi wyżej działaniami.

Wysokość kary

Wysokość kary pieniężnej ustala się na podstawie stawek opłat za drzewa i krzewy, określonych w rozporządzeniu ministra do spraw środowiska, z uwzględnieniem dwukrotnych stawek opłat przewidzianych dla terenów uzdrowisk, obszarów ochrony uzdrowiskowej, terenów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków i terenów zieleni. Kara pieniężna wynosi – co do zasady – trzykrotność opłaty.

Wysokość kary zależy zatem od rodzaju i gatunku drzewa oraz obwodu pnia, a w przypadku krzewów – od powierzchni pokrytej krzewami.

✓ **WAŻNE!**

Wyjątki od zasady, że kara to trzykrotna opłata, są następujące:

- 1) stawka kary za zniszczenie jednego metra kwadratowego trawnika wynosi 49,05 zł, a kwietnika – 421,21 zł;
- 2) stawkę kary ustala się na podstawie informacji zebranych w toku postępowania administracyjnego

i podwyższa się ją o 50% w przypadku, gdy ustalenie obwodu lub gatunku zniszczonego lub usuniętego bez zezwolenia drzewa jest niemożliwe, z powodu wykarzowania pnia i braku kłody.

Ustalenie wysokości kary

Ustalając wysokość należnej kary, organ może natknąć się na trudności związane z ustaleniem podstawy jej naliczenia z uwagi na brak odpowiednich dowodów. W przypadku braku możliwości ustalenia obwodu zniszczonego lub usuniętego bez zezwolenia drzewa, z powodu braku kłody, przepisy zobowiązują organ do przyjęcia najmniejszego promienia pnia i pomniejszenia wyliczonego obwodu o 10%. Z kolei, gdy nie można usta-

lić wielkości powierzchni zniszczonych lub usuniętych bez zezwolenia krzewów, z powodu usunięcia gałęzi i korzeni, powierzchnię ustala się na podstawie informacji zebranych w toku postępowania administracyjnego.

Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, wójt, burmistrz albo prezydent miasta, a w odniesieniu do nieruchomości będących własnością gminy – starosta. Termin płatności kary wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzją ustalająca wysokość kary stała się ostateczna. Kara nieuiszczona w wyznaczonym terminie podlega, wraz z odsetkami za zwłokę, przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. ■

Wykaz zmian w prawie

Ochrona środowiska – nowe akty prawne

Dz.U.07.136.962 ogłoszony dnia 31 lipca 2007 r.

Rada Ministrów – rozporządzenie z dnia 26 lipca 2007 r.

Weszło w życie z dniem 31.07.2007 r.

Szczegółowe warunki przyznawania płatności do upraw roślin energetycznych oraz wyznaczenie Agencji Rynku Rolnego jako jednostki kontrolującej te warunki.

Dz.U.07.120.828 ogłoszony dnia 5 lipca 2007 r.

Minister Środowiska – rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2007 r.

Weszło w życie z dniem 20.07.2007 r. Paragraf 7 pkt 2-4 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., paragraf 7 pkt 1, 5 i 6 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Sposób udostępniania informacji o środowisku.

Dz.U.07.120.827 ogłoszony dnia 5 lipca 2007 r.

Minister Środowiska – rozporządzenie z dnia 18 czerwca 2007 r.

Wzór publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Dz.U.07.120.826 ogłoszony dnia 5 lipca 2007 r.

Minister Środowiska – rozporządzenie z dnia 14 czerwca 2007 r.

Weszło w życie z dniem 20.07.2007 r.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Oplaty i fundusze w ochronie środowiska

WYDAWCA: Verlag Dashofer Sp. z o.o., ul. Senatorska 12, 00-082 Warszawa
tel.: (+48 22) 559 36 01 ~ 05, 559 36 33, faks: 829-27-00, 829-27-27

Redaktor odpowiedzialny: Katarzyna Lubecka-Figiel, lubecka@dashofer.pl, www.dashofer.pl

Redakcja i korekta techniczna: Jolanta Stypułkowska. Skład: Dariusz Ziach. Druk: Semafic, Warszawa

Prenumerata: kwartalna 65 zł + 22% VAT, roczna 231,40 zł (10% taniej) + 22% VAT.

Wpłaty kierować na rachunek: Verlag Dashofer Sp. z o.o. Bank Handlowy S.A., nr 90-10301508-000000800916003.

Redakcja odpowiada na łamach gazety na wybrane pytania Czytelników przesłane faksem lub pocztą.

© 2006 Dashöfer Holding Ltd & Wydawnictwo Verlag Dashofer. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Przedruk w całości lub we fragmentach i rozpowszechnianie bez zgody wydawcy zabronione.

Ze względu na stałe zmiany w polskim prawie oraz niejednolite interpretacje przepisów

Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za zamieszczone informacje.